

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

L'ofensa del silenci

Les xarxes socials estan en mans d'irresponsables

Les xarxes socials ens han portat una mena d'exigència per la qual sembla que caldria estar donant sempre, en qualsevulla circumstància, la nostra opinió sobre això i allò.

També a mi m'interessa l'opinió de força gent, sobretot si és qualificada, i fins i tot, sovint l'opinió de la gent que sembla que no ho és, de qualificada, o que no pot invocar aquella aurèola de pretesa competència que s'atribueix als estómacs agraiats que han estat nomenats secretaris d'Estat.

Però una cosa és donar la teva opinió i una altra doblegar-se a les exigències de l'actualitat publicada.

Defineixi's, digui públicament on se situa pel que fa a tot plegat, o al que sigui, perquè elles o ells, els que siguin, en grup o en solitari, puguin aplaudir si coincideixes amb ells, o insultar si discrepen amb tu. Sempre, això sí, des de l'anonimat que els suposats moderadors dels mitjans digitals no acostumen a moderar.

Tot plegat és una permanent i, sobretot, perversa trampa: si elogies s'ofendran els que detesten; si critiques s'ofendran els que defensen. I si goses tenir criteri i elogies i critiques alhora el que consideres positiu i negatiu d'alguna cosa o d'algú, els saltaran els ploms a tots.

Tots aquests covards –perquè escriuen amb la caputxa de l'anonimat– opinadors dels mitjans digitals consideren inconcebible que no estiguis dogmàticament alineat amb un o altre bàndol, sigui el que sigui.

Els trenca els esquemes de bons i dolents, amics i enemics, enmig dels quals es mouen habitualment.

Són gent aliena a la fèrtil incertesa de la intel·ligència. No tenen cap dubte, per a ells només existeix el blanc i el negre (els bons i els dolents). Mai es plantegen un matis. De fet no saben pas que existeixi la possibilitat de matisar, perquè la seva doctrina és inqüestionable i només valida la informació que la reforça. Dubtar-ne és considerat d'altra traïció.

El raonament, el debat, la complexa gamma de grisos no forma part del seu enteniment.

**Des del seu
anonimat covard
són capaços
d'interpretar fins i
tot el que no dius**

Tant se'n foten –deixin-m'ho dir així de clar– de la biografia, els llibres, les opinions –encertades o no– fruit d'una vida o d'un pensament.

El que busquen són frases o paraules que puguin emprar, sempre fora de context, i explotar a favor seu, del seu mesquí i fanàtic món.

Però quan no dius res també t'insulten per callar. Com si badar la boca fos una obligació ineludible per a qualsevol persona que tingui una veu pública.

Des del seu anonimat covard són capaços d'interpretar fins i tot el que no dius!

En el paisatge d'avui, les xar-

xes socials a Andorra estan en mans de nombrosos cretins, sovint males persones, perquè els uns es poden convertir en els altres amb facilitat.

No volen pas escoltar ni llegir opinions sinó que només busquen la confirmació dels seus amors i odis personals.

No volen debat (perquè no saben el que és la lliure confrontació d'opinions), ni pensament (perquè no pensen), no busquen pas convèncer (perquè no poden), només volen acusar i pretendre quedar com a herois de ves a saber què.

El seu anhel és ser part d'un grup i enemics d'un altre perquè viuen tancats en un món logarítmic que ha substituït la raó pel sentiment.

És el nou marc, fastigosament emocional, que ens ha portat a Andorra les xarxes socials. Un simplisme estúpid de bons i dolents. Necessiten línies delimitades, que separin, que permetin sentir-se confortables a una i altra banda.

Per destruir la democràcia constitucional andorrana només calen tres coses: igualar la veritat i la mentida, equiparar el rival polític amb l'enemic del país i difondre la idea que Andorra està en perill de mort.

És terrible, però aquests limitats i irresponsables analfabets polítics no s'adonen d'on porten aquests camins tan fastigosos.

Com que no coneixen la història d'Andorra ni han vist mai gran cosa fora de la pantalla dels seus mòbils, ignoren que tot ja ha passat abans d'ells.